

Gaby's man wil ondernemer worden...

'IK KRIJG NACHTMERRIES VAN ZIJN GROTE DROOM!'

Gaby (36) en Vincent (37) hebben samen een mooi leven opgebouwd. Ze hebben twee leuke kinderen, een fijn huis en allebei een baan. Niets meer aan veranderen, denkt Gaby. Maar Vincent overweegt om ontslag te nemen en voor zichzelf te beginnen...

Wat mij betreft is ons leventje op dit moment prima zoals het is. Vincent en ik zijn gelukkig met elkaar en met onze twee kinderen, Liam van vijf en Sarah van drieënhalf. We wonen in een mooie eengezinswoning met een leuke tuin en een speeltuintje voor de deur. Ons huis is niet goedkoop, maar Vincent en ik werken allebei en kunnen het gewoon goed betalen.

Ik werk drie dagen per week op het kantoor van een beveiligingsbedrijf. Na tien jaar heb ik het daar nog steeds naar mijn zin. We hebben het druk en mogen echt niet klagen. Vincent werkt fulltime bij een drukkerij. Daar wordt het steeds minder druk, maar ik had nooit het idee dat Vincent daar echt mee zat. Als ik vroeg hoe zijn dag was geweest, antwoordde hij altijd: "Lekker rustig."

En zo kabbelt ons leven op een prettige manier voort. We werken, hebben een fijn huis en doen in het weekend vaak leuke dingen. We hoeven niet echt op het geld te letten en als het aan mij ligt, blijft het allemaal gewoon zo.

Kritische vragen

Ik dacht dat Vincent er hetzelfde over dacht, maar twee weken geleden vertelde hij me dat hij overwoog om ontslag te nemen en voor zichzelf te beginnen. "Ik verveel me", zei hij. "Ik kan veel meer dan ik nu doe. Ik heb alleen maar een goede computer en de juiste software nodig en dan kan ik gewoon vanuit huis gaan werken. Voor mezelf. Voor ons." Ik moest het even laten bezinken, maar een paar dagen later kwam ik erop terug. Toen kreeg ik in de gaten dat Vincent het echt meende. Hij had het al een tijdje niet meer

naar zijn zin op zijn werk, omdat er steeds minder opdrachten binnenkwamen, vertelde hij.

"En jij denkt dat de opdrachten wél binnenkomen bij jou?" vroeg ik kritisch. Hij had er meteen een antwoord op: "Ik kan mijn talenten ook op andere manieren inzetten, toch? Een drukkerij gaat over papier. Ik wil ook websites gaan vormgeven en zo."

"En de kosten dan?"

Nou, daar had hij ook al over nagedacht. Hij had de optelsom al gemaakt en het was allemaal best te doen, zei hij.

"Hoe zit het met de belasting?" vroeg ik verder. "Je bent helemaal niet goed in dat soort dingen."

"Dat laat ik een boekhouder regelen."

"Hoe kom je dan aan die boekhouder? En wat kost dat dan? Houden we nog wel wat over per maand? Wat nu als je geen opdrachten krijgt?"

"Komt goed, schat", antwoordde hij. "Heus."

Maar ik had er helemaal geen vertrouwen in, dus gingen we er op een avond goed voor zitten. Hij zette al zijn plannen uiteen en bleek het allemaal best goed op een rijtje te hebben. Toch blijf ik mijn vraagtekens houden.

Risico's

Vincent bruist ineens van de energie en kan niet wachten om te beginnen. Op al mijn vragen heeft hij wel een redelijk antwoord. Maar hij heeft nog geen concrete klanten in gedachten en dat baart me zorgen. Zelf heeft hij er alle vertrouwen in. "Die klanten vind ik heus wel", zei hij. "Dat moet groeien. Mogelijkheden genoeg."

Maar is dat wel zo? Veel bedrijven werken toch al met een vaste freelancer of met een vast bedrijf? Het zal vast lastig zijn om ergens tussen te komen. We zullen dus, zeker de eerste tijd, flink in inkomen achteruitgaan en misschien wel moeten interen op onze spaarcenten.

"Jij kunt toch ook iets meer gaan werken?" opperde hij. Ja, dat zou wellicht kunnen. Op mijn werk is het hartstikke druk, dus daar staan ze heus wel voor open. Maar wil ik dat wel?

Ik zie dat Vincent vrolijk wordt van het vooruitzicht van een eigen bedrijfje, maar ik deel dat enthousiasme dus helemaal niet. Ons leven is prima zoals het is. Vincent zal nooit zo veel gaan verdienen als nu en bovendien kleven er allerlei nadelen en risico's aan het ondernemerschap. Opdrachtgevers waar je niet van op aan kunt, een lager en onzekere inkomen... En wat gebeurt er als Vincent onverhoopt arbeidsongeschikt raakt en tijdelijk niet - of misschien wel nooit meer - kan werken? Dan hebben we niets meer en zullen we ons fijne huis moeten verlaten. Vincent vindt dat ik te negatief ben. "Er zijn genoeg mensen die als zelfstandig ondernemer de kost verdienen", zegt hij dan. "Het zal allemaal wel loslopen, hoor. We hoeven echt ons huis niet op te geven."

Maar hoe vaak Vincent ook zegt dat het allemaal wel goed gaat komen, ik heb er geen vertrouwen in. Er kan zo veel misgaan en als ik over de mogelijke gevolgen nadenk, kan ik echt in paniek raken. Maar ik kan hem zijn droom toch niet afnemen? ■